

สรุปสาระสำคัญของกิจกรรม KM

13 กรกฎาคม 2566

หัวข้อ “PBL สำหรับช่างยนต์ยุวชนภูฏาน”

โดย ครูวรรณกร ชมชื่น

สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก ทรงเป็นผู้ก่อตั้งโครงการ De-suung Skilling Programme (DSP) ขึ้นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะและฝึกอาชีพเยาวชนภูฏาน และเพื่อเป็นทุน ค่าอาหารกลางวัน ซึ่งโครงการ ดังกล่าว ครอบคลุมถึง งานก่อสร้าง อาสาสมัคร (Volunteer) สร้างชุมชน (Community) เป็นการทำให้ประชาชนไม่จำกัดช่วงอายุ และทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อปลูกฝังความรู้สึกของชุมชน สร้างความสามัคคีและความร่วมมือที่เป็นแบบกลุ่มและสมาชิกแบบบุคคลขึ้นในสังคม และเพื่อสร้างจิตอาสาและมีจิตสาธารณะ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

อาชีวศึกษา (VOCATIONAL EDUCATION) ร้อยละ 35 แบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ศิลปหัตถกรรมดั้งเดิม (Traditional Arts and Crafts) งานฝีมือ การแกะสลัก งานทอผ้า โดยจะเน้นด้าน Hand Crafts

- รถยนต์ (Automobile)

- ช่างไม้ (Carpentry) เป็นส่วนในการขับเคลื่อนประเทศ

- ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์และเครือข่าย (Computer Hardware and Networking)

- ไฟฟ้า, ทำเฟอร์นิเจอร์ (Electrical, Furniture Making)

- วัสดุก่อสร้าง (Masonry)

- เครื่องกล (Mechanical)

และทางด้านการศึกษาทั่วไป (General education) ร้อยละ 65

ประเทศภูฏานเป็นประเทศเล็ก ๆ บนเทือกเขาหิมาลัยติดกับทิเบตและอินเดีย มีเนื้อที่ 38,394 ตารางกิโลเมตร มีประชากรเพียง 700,000 คน คิดเป็น 45 คน ต่อตารางกิโลเมตร

ที่มาของโครงการ เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2565 รองศาสตราจารย์ ดร. คุณหญิงสุมนษา พรหมบุญ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา และ Dasho Dr. Sonam Kinga, Chairperson of De-suung Skilling Programme Steering Committee ราชอาณาจักรภูฏาน ได้ลงนามความร่วมมือผ่านระบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Zoom Meeting ในข้อตกลงความร่วมมือเพื่อดำเนินการจัดการอบรมทักษะวิชาชีพให้กับเยาวชนภูฏานภายใต้โครงการ De-suung Skilling Programme ซึ่งเป็นการให้บริการวิชาการกับเครือข่ายในต่างประเทศ ณ ห้องประชุมสิรินธรพัฒนวิทย์ อาคาร 605 สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา ซึ่งในระยะแรกอาจารย์และครูจากสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา จะเดินทางไปเป็นวิทยากรอบรมด้านธุรกิจอาหาร และด้านการซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ขนาดเล็กและจักรยานยนต์ ณ ราชอาณาจักรภูฏาน ในเดือนกรกฎาคม ที่ครูไปเป็นวิทยากรอบรมเรื่อง การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ขนาดเล็กและจักรยานยนต์ นั้น จะมีปัญหาในเรื่องการสอน คือ จะต้องสอนเป็นภาษาอังกฤษ เพราะที่ภูฏานนักเรียน เรียนเป็นภาษาอังกฤษ แต่ก็ไม่ทำให้เป็นอุปสรรคในการสอน

ครูผู้สอนสามารถแบ่งปันประสบการณ์และสอนผู้เข้าอบรมให้เข้าใจได้ และช่วยกันสร้างองค์ความรู้ (Knowledge) ขึ้นมา

ปัญหาเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ (Problem Based Learning)

สำหรับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานนั้น ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน อันได้แก่

ขั้นที่ 1 กำหนดปัญหา

ผู้สอนจะกำหนดปัญหาและเครื่องมือในการแก้ปัญหาพร้อมทดสอบพื้นฐานของผู้เรียน เพื่อวางแผนการทำกิจกรรม โดยเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เช่น วางหัวข้อในการจัดอบรมเป็นรูปแบบโมดูลเพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงปัญหาและความสำคัญในการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจกับปัญหา

ผู้สอนจะคอยแนะนำผู้เรียนว่าเนื้อส่วนใดเหมาะสม ถูกต้องเป็นไปตามคู่มือซ่อมของผู้ผลิตโดยผู้เรียนสามารถระดมความคิดในการแก้ปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายหรือผู้เรียนสนใจได้

ขั้นที่ 3 ดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้เรียนวางแผนการศึกษาจากอินเทอร์เน็ต การพูดคุยกับสมาชิกภายในกลุ่มหรือผู้สอน โดยผู้สอนอำนวยความสะดวก เช่น กิจกรรม Brainstorming World Café ในการนำเสนอชุดความคิดในการตกผลึกภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 4 สังเคราะห์ความรู้

ผู้เรียนและผู้สอนทำการนำความรู้จากการศึกษาข้อมูลและนำสู่การปฏิบัติในการซ่อมเครื่องยนต์ บริการรถจักรยานยนต์ ตามคู่มือซ่อมของผู้ผลิต ตามความสนใจของผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเกิดความคิดรวบยอด

ขั้นที่ 5 สรุปและประเมินค่าของคำตอบ

การสรุปการแก้ไขปัญหาของกลุ่มผู้เรียนที่สนใจ และตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาโดยผ่านการพิจารณาของผู้สอน

ขั้นที่ 6 นำเสนอและประเมินผลงาน

การนำเสนอผลงานผ่าน YouTube และสามารถประยุกต์เป็นสื่อการเรียนการสอนได้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน นับว่าเป็นหนึ่งในแนวการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพราะเป็นหนึ่งในแนวการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสามารถนำมาใช้กับผู้เรียนแทบทุกระดับชั้น โดยขึ้นอยู่กับการค้นหาปัญหาที่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

โดยการสอนในแต่ละวัน จะต้องมีการจัดเตรียมเนื้อหา อย่างไร ซึ่งเครื่องมือในประเทศไทยหาได้ง่าย แต่ที่ประเทศภูฏานไม่มีให้เลย เป็นการแก้ปัญหาในการทำงานวันต่อวัน เนื่องจากอุปกรณ์ที่จะใช้ในการเรียนการสอนส่งมาไม่ทัน ซึ่งจะต้องจัดเตรียมการสอนในแต่ละวันให้ได้ แต่ก็สามารถจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนได้ทัน การเรียนการสอนก็ผ่านไปได้ด้วยดีในทุกวัน ผู้สอนต้องกำหนดปัญหาที่จะเรียนในแต่ละวัน และมีการประชุมกันก่อนในช่วงเช้าของทุกวัน โดยจะมอบหมายให้นักเรียนหรือผู้ที่เข้าอบรมจัดทำคลิปวิดีโอเป็นสื่อการ

สอนโดยจัดทำ Subtitle บรรยายเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนหรือผู้ที่เข้าอบรมในโครงการ ผลิตอกออกผล มีพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น สามารถสอนบุคลากรในประเทศภูฏานได้ดี

นักเรียนที่ประเทศภูฏาน จะนับถือครูมาก ครู คือ พระเจ้า และเขาจะนับถือคุณครูมาก นักเรียนภูฏาน จะชอบคนไทยมากเพราะมีอริยาศยดี การที่ได้เป็นครูไปอบรมบุคลากรในประเทศภูฏาน ครั้งนี้ เพื่อช่วยสอนครูและครูฝึกของประเทศภูฏาน ให้เป็นครูจริง ๆ การมาเรียน ได้รับเงินเดือนประมาณ 9,000 ภูฏาน คิดเป็นเงินไทย 3,850 บาท โดย สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก สนับสนุนทุกอย่างให้แก่ประชาชนของประเทศภูฏาน แม้กระทั่งการซ่อมเครื่องตัดหญ้าได้ ทำให้พวกเขาดีใจมาก

การดำเนินชีวิตในประเทศภูฏาน

การใช้รถยนต์ การใช้มอเตอร์ไซด์ในประเทศภูฏาน กฎจราจร ห้ามวิ่งไม่เกิน 50 กม./ชม. เพราะถนนคดเคี้ยวมาก การขับรถจะต้องระมัดระวัง ถนน 3 เมตร เพราะมีสัตว์เลี้ยงเยอะมาก เช่น ม้า วัว เดินเต็มถนนไปหมด

การเลี้ยงสัตว์ สามารถเลี้ยงได้ แต่ห้ามฆ่าสัตว์ ภูฏาน เป็นประเทศที่นับถือศาสนาพุทธที่ค่อนข้างเข้มงวดจึงไม่มีการฆ่าสัตว์ในประเทศเลย คนภูฏานจริง ๆ ไม่นิยมทานเนื้อสัตว์แต่จะทานอาหารมังสวิรัตมากกว่า

การทำเกษตรเพาะปลูกแบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรกรไม่ใช้ยาฆ่าแมลง ไม่ใช้สารเคมีเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายที่สูง แต่พืช ผัก สวยมาก

การศึกษาในประเทศภูฏาน

การศึกษามีถึงระดับบัณฑิตศึกษา Master Degrees : ปริญญาโท

1. ทางด้านธุรกิจ
2. มัคคุเทศก์/ไกด์
3. การศึกษา (ครู)

ส่วนทางด้านระบบอุตสาหกรรมและทางด้านวิชาชีพ ในประเทศภูฏานจะมีน้อยมากโดยรายได้หลักของประเทศมาจากธุรกิจท่องเที่ยว

*** ที่ประเทศภูฏาน คนใจดี เยอะมาก

Corrman 2566
31 ม.ค 2566